

Basfakta (2021)

Folkmängd: 129 miljoner

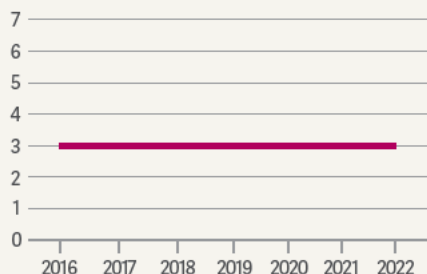
BNP, nominellt: 1 952 miljarder USD

BNP/capita: 10 040 USD



Landriskklasserna går från 0 till 7.
Ju lägre tal, desto bättre kreditvärdighet.

Landriskklasshistorik



Källa: EKN

Styrkor

- + Politisk samsyn om makroekonomiska frågor
- + Historik av ekonomisk stabilitet och förtroendeskapande ekonomisk politik
- + Begränsade externa obalanser

Svagheter

- Bristfällig konkurrens inom flertalet sektorer
- Korruption och stora brister inom rättsväsendet
- Komplicerad säkerhetssituation

Finansiell integration minskar landrisken

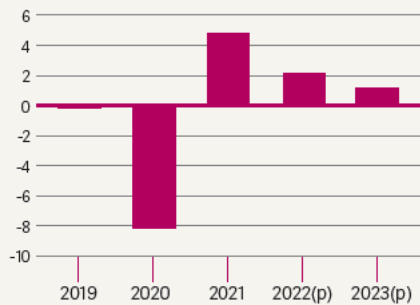
BNP per capita uppgick 2021 till ca 10 000 USD i nominella termer, vilket är lägre än genomsnittet för länder i landriskklass 3. Den mexikanska ekonomin är den 16:e största globalt sett och överträffas bara av Brasiliens i regionen. En betydande del av den ekonomiska aktiviteten sker fortsatt inom den informella sektorn vilken bidrar till omkring 23 procent av BNP och samtidigt sysselsätter ca 55 procent av arbetskraften, särskilt inom jordbruksnäringen. Mexikos fördelaktiga geografiska läge intill USA-marknaden har lett till starka finansiella- och handelsrelaterade band mellan länderna, vilket möjliggjort en framgångsrik och exportorienterad tillverkningsindustri. Denna utgör drygt 30 procent av Mexikos BNP. USA-marknaden är den enskilt största exportmarknaden för varor och tjänster och absorberar mer än 80 procent av den gränsöverskridande handeln, följt av Kanada och Kina med knappt tre respektive två procent. En avgörande faktor till det omfattande handelsutbytet är frihandelsavtalet mellan Mexiko, USA och Kanada kallat USMCA, vilket under 2020 ersatte det tidigare NAFTA-avtalet. Exporten utgörs till största delarna av fordon eller komponenter till fordonsindustrin och elektroniska produkter (ca 30 procent vardera) samt olja (sex procent). Den ekonomiska integrationen med USA sker också via arbetsmarknaden och de ca tolv miljoner mexikaner som årligen skickar remitteringar till ett värde av 40 miljarder USD, motsvarande ca fyra procent av BNP, tillbaka till Mexiko.

En stram finans- och penningpolitik under de senaste decennierna har upprätthållit förtroendet bland investerare och gett tillgång till de internationella kapitalmarknaderna även under tider av ökad finansiell oro. Centrala delar i detta ramverk är en flytande växelkurs, ett väl förankrat inflationsmål och begränsade budgetunderskott. Den offentliga sektorns skuld i förhållande till BNP uppgick 2021 till 58 procent. Samtidigt har den omfattande exportsektorn i kombination med remitteringar från utlandet lett till hanterbara bytesbalansunderskott som täcks av utländska direktinvesteringar och över lag begränsade externa obalanser. En svag rättssäkerhet, förekomst av korruption och en mycket svår säkerhetssituation har på samma gång bidragit till en låg investeringskvot motsvarande 21 procent av BNP under 2000-talet. Detta har begränsat den ekonomiska tillväxten till 1,5 procent per år under samma period. Investeringsstakten har dessutom sedan 2015 utvecklats i en allt långsammare takt på grund av investeraroro under omförhandlingarna av det dåvarande NAFTA-avtalet. Sedan 2018, efter valet av presidenten Andres Manuel Lopez-Obrador (ofta förkortat AMLO) har en ökad oro för förändringar i äganderättsförhållanden och en alltmer aktiv statlig roll i flertalet centrala sektorer så som energi och råvaruutvinning ytterligare försämrat investeringsklimatet.

Institutionella brister begränsar tillväxt

Mexikos BNP väntas återgå till nivån innan pandemin tidigast under 2023, vilket är betydligt långsammare än regionen över lag. Orsaken till den utdragna återgången är både landets låga strukturella tillväxttakt och en effekt av det begränsade offentligfinansiella stödet till hushåll och företag under nedstängningen, vilket endast uppgick till 0,7 procent av BNP under 2021. En konsekvens av de återhållsamma pandemirelaterade stimulanserna, utöver den

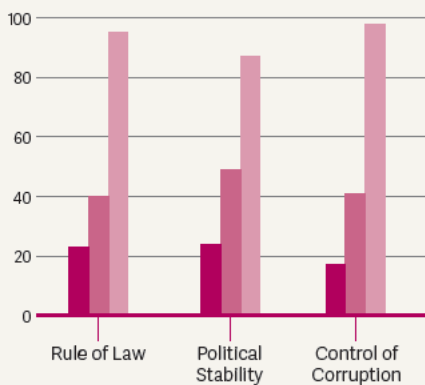
BNP tillväxt (fasta priser, % per år)



Källa: IMFWEQ, Macrobond

Långdragna återhämtningen, väntas också bli ett permanent lägre arbetskraftsutbud och minskat företagande, vilket kommer att inverka negativt på landets tillväxtpotential de kommande åren. Regeringens hantering av pandemin har inneburit att statens finansiella ställning inte försvagats nämnvärt. Den offentliga sektorns bruttoskuld väntas under de närmaste tre-fyra åren inte komma att överstiga 60 procent av BNP. Tillväxten under 2022 väntas uppgå till omkring 2,4 procent mot bakgrund av en stark efterfrågan från den amerikanska ekonomin i kombination med rekordhög remitteringar från arbetare utomlands. En svagare konjunktur i USA under 2023, med risk för recession under andra halvan av året, och en aggressivare penningpolitik leder till att tillväxten mattas av och uppgå till 1,2 procent. Låga privata investeringar väntas fortsätta åtminstone fram till och med kommande presidentval 2024, givet regeringens fortsatta antagonism mot den privata sektorn. Särskilt investeringar inom energi- och gruvsektorerna lär fördröjas mot bakgrund av de osäkra förutsättningarna inom dessa sektorer efter regeringens försök att bland annat stärka den statliga elproducentens CFE:s ställning framför privata producenter och införandet av ett statligt monopol för brytning av litium.

Affärsmiljö



■ Mexiko
■ Latinamerika & Karibien
■ Sverige

Ranking mellan 0 (sämst) och 100 (bäst)

Källa: Världsbanken, Macrobond

Sammantaget väntas Mexikos BNP fortsatt växa i en långsammare takt i relation till jämförbara länder. Samtidigt väntas också de hörnpelare som utgör landets makroekonomiska ramverk att upprätthållas i stort. Den flexibla växelkursen tillsammans med begränsade offentligfinansiella underskott, låg extern skuldsättning och hanterbara bytesbalansunderskott utgör fortsatt buffertar mot externa störningar.

Prioriteringen av makroekonomisk och finansiell stabilitet väntas fortsätta under återstoden av president AMLO:s regeringstid men i termer av strukturella reformer, i syfte att hantera Mexikos långsiktiga utmaningar kring brottslighet, korruption, humankapital och stora informella arbetsmarknad har väldigt lite genomförts hittills.

Affärsmiljön

Affärsmiljön har försämrats i Mexiko under den senaste 10-årsperioden. Tillgången på finansiell information är som regel god och öppenhet för utländska investeringar och frihandel är fortsatt stor, vilket underlättar internationella transaktioner. I Världsbankens senaste Doing Business-Index däremot rankas Mexiko idag på plats 60 av 190 länder, vilket är bättre än det regionala genomsnittet för Latinamerika men en försämring sedan 2010 då landet rankades på 51:a plats. De största svagheter avser trögheten gällande registrering av egendom och det komplicerade skattesystemet. Den säkerhetsmässiga situationen uppfattas som den enskilt största hämskon för affärsverksamhet i landet enligt Global Competitiveness-indexet, följt av omfattande korruption. Även i World Governance Indicators-undersökningen har landet försämrat sin ranking signifikant under det senaste decenniet, Mexiko var tidigare jämförbart med det regionala genomsnittet på de flesta jämförelsepunkter men har tappat särskilt inom områden som korruptionskontroll och rättssäkerhet.

Den mexikanska peson är sedan länge fritt flytande och ingår i nästan två procent av världens valutatransaktioner enligt Bank for International Settlements, vilket gör peson till en av de mest likvida valutorna på tillväxtmarknaderna. Peson är vidare konvertibel och transferabel varför EKN kan överväga lokalvalutafinansierade affärer. Det mexikanska banksystemet är över

Svensk export till Mexiko

	MSEK
2021	6 763
2020	5 706
2019	7 376
2018	6 332
2017	6 535

Källa: SCB

EKN:s engagemang

	MSEK
Garantier	2 134
Utfästelser	1 708

lag välkapitaliserat med god likviditet och kontrollerad låntillväxt. Andelen dåliga lån har under de senaste fem åren i genomsnitt uppgått till 2,3 procent. Landets största banker anses ha en god förberedelse och förmåga att hantera oförutsedda negativa scenarier. Mexikanska banker tillämpar det internationella regelverket Basel III. Banksystemet är koncentrerat till ett fåtal institut där de sju största bankerna (varav fem är utländska) kontrollerar över 80 procent av total utlåning. Det utländska ägandet anses vara långsiktigt och stabilt och stöd från respektive moderbolag bedöms som sannolikt. Dessutom anses statens vilja och förmåga att erbjuda stöd vid behov vara hög.

EKN:s policy

Normal riskprövning gäller för såväl korta (<1 år) som långa affärer med suveränen, andra offentliga köpare, banker och företag. Det innebär att det inte finns några på förhand givna begränsningar i garantigivningen och att affärerna bedöms på egna meriter utan särskilda krav eller villkor.

EKN:s åtagande och erfarenhet

Mexiko tillhör fortfarande de större marknaderna i Latinamerika (i termer av exponering) för EKN även om efterfrågan på EKN:s garantier för export till Mexiko varit sjunkande sedan 2000-talets början. Mellan 2017–2021 har EKN i genomsnitt ställt ut garantier i ett 70-tal affärer per år till ett totalt värde om 4,4 miljarder kronor. En stor del av exponeringen under perioden avser korta krediter och de huvudsakliga sektorerna var pappersprodukter, gruvutrustning samt fordon. EKN:s erfarenheter vad gäller affärer med den offentliga sektorn har varit goda. Statens betalningsvilja bedöms som stark och skuldhanteringen har varit mönstergill. EKN:s erfarenhet av affärer till regionala och lokala offentliga köpare är begränsad. Avseende affärer med den privata sektorn har EKN samma goda erfarenhet som med offentlig sektor. Respekten för ingångna avtal brister dock emellanåt och det är av central betydelse för svenska exportörer att se till att parterna skriver grundliga och tydliga avtal. Dröjsmål är ganska vanligt förekommande. Det legala systemet är fortfarande bristfälligt, och regionala skillnaderna kan också vara stora när det gäller hur rättsprocesser bedrivs.